ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 273—202
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 276—563
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 277—852

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 33ον—ΑΡ. 10.162
ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΜΑΡΤΙΟΥ
1978
Τιμή φύλλου δραχμές 7

Φεύγει από τὴν ΕΔΗΚ ὁ κ. Ἀθαν. Κανελλόπουλος

Διαβλέπει πλήρη ἀποσύνθεση

Θὰ ἐξετάσει τὴν ἀναγκαιότητα νέου κόμματος

ΑΘΗΝΑΙ. (Α.Π.Ε.). Ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθαν. Κανελλόπουλος ἀποχώρησε ἀπὸ τὴν ΕΔΗΚ καὶ ἀναρτήθηκε ἀνεξάρτητος.

Τὴν ἀπόφασή του αὐτὴ γνωστοποιεῖ ὁ κ. Κανελλόπουλος, μὲ ἐπιστολή του πρὸς τὸ προεδρεῖο τῆς Βουλῆς, ἐνῶ ἀπέστειλε στὶς ἐφημερίδες κείμενο δηλώσεών του, στὶς ὁποῖες ἀναφέρει τὶς προσπάθειές του, γιὰ τὸν συμβιβασμὸ—στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ—τῶν ἀντιτιθεμένων μέσα στοὺς κόλπους τοῦ κόμματος ἀπόψεων. Ἐπειδὴ ὅμως, ὅπως τονίζει, ἀπέτυχε καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ συμβεῖ τὴ εὐθύνες «γιὰ τὴν ὀξυμένη φθορὰ τῆς παρατάξεως» ἀναστέλλεται ἀνεξάρτητος. Καὶ προσθέτει ὅτι στὰ πλαίσια τῶν ἐνδεχομένων πρωτοβουλιῶν θὰ ἐξετασθῆ καὶ ἡ ἀναγκαιότητα ἢ μὴ τῆς ἱδρύσεως νέου κόμματος, ποὺ θὰ ἐκφράση τὸν ἀπογοητευμένο καὶ ἀποπροσανατολιζόμενο προοδευτικὸ δημοκρατικὸ κόσμο.

Τὸ πλήρες κείμενο τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες μου γιὰ τὴν Ἕνωση Κέντρου. Χωρὶς ἀμφιβολίες καὶ ἐγγενῶς ἐπιδιώξεις, προσπάθησα ἀπ' νὰ ὑπηρετήσω τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ποιοτικῆς της παρουσίας καὶ τὴν ἐπιφάνειά της. Κατὰ τὴν μεγάλη φάση τοῦ 1965, κατὰ τὴν δικτατορία καὶ καθ' ὅλην τὴν περίοδο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ἐργάσθηκα γι' αὐτὴν στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ ἀφανῶς. Τὸ ἴδιο ἔκανα καὶ κατὰ τὴν πρόσφατη φάση, κατὰ τὴν ὁποία δήλωσα ἀναφανδὸν καὶ ἐπώνυμα ὅτι οὔτε βλέπω ἐγὼ γιὰ τὴν ἡγεσία ἔχω, οὔτε ὑποψηφιότητα ὑποδάλλω.

Ἡ ἐλληνικὴ ἥττα, ἡ αἰφνιδιαστική, χωρὶς προπαρασκευὴ τῆς ἀποδοχῆς, παραίτηση τοῦ προέδρου τοῦ κόμματος καὶ ἡ ἔκτοτε ἀφώνη συμμετοχής του στὴν λειτουργία του ἔχουν προκαλέσει βαθύτατη κρίση, ποὺ τὴν ὁλοκληρώνει ἡ πολιτικὴ ἀπειρία, ἡ ἀνάκρουση φιλοδοξιῶν καὶ ἰδεοφανιῶν, οἱ ἀνορθόδοξες ἐνέργειες καὶ οἱ ὁμαδοποιήσεις. Ἄλλοι πέρα ἀντιμετωπίζουν ἐξουσίες, ζηλεύουν ἀναμόδια νὰ ὁριοθετήσουν ἰδεολογικὰ τὴν ΕΔΗΚ, σὰν νὰ ἦταν τὸ ἰδεολογίας τὸ κόμμα, ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο καὶ πρωταγωνίστησε στὶς μεγάλες κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς μεταρρυθμίσεις. Ἄλλοι ὑποκινοῦν ἀντιπειθαρχικὲς ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας καὶ ἄλλοι συχέουν τὴν ἀτομικὴ ὁρμὴ μὲ τὴν πολιτικὴ συμπεριφορά.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ καταβάλλα ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ συμβιβάσω στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ τὶς ἀντιτιθέμενες ἀπόψεις.

Ὑπῆρχε ἡ μερίδα ποὺ θεωροῦσε σὰν ἄμεσο πρόβλημα τοῦ κόμματος μόνο τὴν ἐκλογὴ ἡγεσίας. Καὶ ἡ ἄλλη ποὺ ἀξίωνε, πρὶν ἀπ' ὅλα, τὴν συζήτηση τῆς ἰδεολογίας του. Πρότεινα μέση λύση. Νὰ γίνουν δύο Συνέδρια, ἕνα ποὺ θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ ἐπείγον πρόβλημα τῆς ἡγεσίας, καὶ παράλληλα νὰ καθόριζε τὴν πολιτικὴ καὶ ὀργανωτική του γραμμὴ καὶ δεύτερο, ἐντὸς τοῦ ἔτους, ποὺ θὰ ἐπεξεργάζονταν τὰ ἰδεολογικά, ὑπῆρχε ἐπίσης ἡ πλευρὰ ποὺ ὑποστήριζε ὅτι ἡ ἡγεσία ἔπρεπε νὰ ἐκλεγεῖ μόνο ἀπὸ τὴν ὁμάδα, ἢ ἔστω ἀπὸ τὴν παλιὰ καὶ τὴν νέα ὁμάδα. Καὶ ἐψήφισε γι' αὐτό. Ἡ ἴδια πλευρὰ ἀργότερα ζήτησε γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ ἕνα ὄργανο ἐξωπραγματικὰ εὐρύτατο. Πρότεινα συμβιβαστικὴ λύση ποὺ ἐξασφάλιζε καὶ τὴν συμμετοχὴ τῶν καταστικῶν ὀργάνων καὶ τῆς βάσεως καὶ ἰδιαίτερα τῆς Νεολαίας.

Ὅταν ἀνέκυψαν οἱ γνωστὲς συγκρούσεις, συνέστησα διαλλακτικότητα καὶ συνεννόηση, ἐπέμενα στὴν μὴ συμπλήρωση τῆς διοικούσας ἐπιτροπῆς, ὥστε νὰ κλεισθεῖ τὸ ρῆγμα μὲ τὴν ἐπάνοδο τοῦ παραιτηθέντος Μέλους, καὶ ὑποστήριξα τὴν ἀποφυγὴ ὀξύτητας, πειθαρχικῶν διώξεων καὶ διαγραφῶν, προσπάθησα δὲ μὲ διαπραγματεύσεις νὰ ἀνεύρω ἕνα νέο τρόπο συνυπάρξεως τῶν διϊσταμένων ἀπόψεων. Γιὰ τὸν λόγο ἄλλωστε αὐτὸν ἀπέφυγα νὰ πάρω μέρος στὶς τελευταῖες συνεδριάσεις τῆς ὁμάδας κατὰ τὶς ὁποῖες λήφθηκαν οἱ γνωστὲς ἀποφάσεις.

Μπροστὰ στὴν διαπιστουμένη ἀνεπανόρθωτη φθορά, ἐξαντλώντας τὶς προσπάθειές μου, ἀνέλαβα τὴν ὑστάτη πρωτοβουλία νὰ προτείνω τὴν ἀνάληψη τῆς ἡγεσίας τοῦ Κόμματος γιὰ ὁρισμένο χρόνο ἀπὸ 5 Μέλη ἐπιτροπὴ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν κ.κ.: Μαύρου, Ζίγδη, Μπαλτατζῆ, Πεσμαζόγλου, καὶ Βενιζέλου. Δυστυχῶς, καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ προσπάθεια ἔπεσε στὸ κενό.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, διαπιστώνοντας τὴν ὕπαρξη τῆς ἀπογοητευτικῆς αὐτῆς κρίσεως, καὶ μὴ ἐπιθυμώντας νὰ συμμερισθῶ τὶς εὐθύνες γιὰ τὴν ὁριστικὴ φθορὰ τῆς παρατάξεως, θεωρῶ ὑποχρεώσή μου νὰ κηρυχθῶ ἀνεξάρτητος, μέσα στὸν Δημοκρατικὸ χῶρο. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἡ ἐνέργειά μου αὐτὴ θὰ ἐνθαρρύνει τὶς ἐλπίδες τοῦ ἀπογοητευμένου καὶ ἀποπροσανατολιζομένου προοδευτικοῦ δημοκρατικοῦ Κόσμου. Στὰ πλαίσια τῶν ἐνδεχομένων πρωτοδουλιῶν θὰ ἐξετασθεῖ καὶ ἡ ἀναγκαιότητα ἢ μὴ τῆς ἱδρύσεως νέου Κόμματος, ποὺ θὰ ἐκφράσει τὸν κόσμο αὐτό».

Ὁ κ. Ἰ. Πεσματζόγλου ζητεῖ ἐπανεκτίμηση τῆς πολιτικῆς γραμμῆς

ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Ἰ. Πεσμαζόγλου βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ἔκαμε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

Εἶναι βαρειὰ ἡ εὐθύνη ἐκείνων ποὺ στηρίζουν ἢ ἀνέχονται τὴν ἐκρυθμη κατάσταση στὴν ΕΔΗΚ. Χρέος ὅλων τῶν παραγόντων καὶ στελεχῶν τοῦ κόμματος εἶναι νὰ κατοδικάσουν τα ἔκτροπα, καὶ ἀκόμη καὶ τὴν ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΥΤΗ ΩΡΑ, ν' ἀξιώσουν τὸν σεβασμὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νομίμων διαδικασιῶν, γιὰ νὰ περιφρουρηθεῖ ἡ ἑνότητα στὸ μετασχηματισμὸ τῆς ΕΔΗΚ σὲ μία ἰσχυρὴ ἀνανεωτικὴ πολιτικὴ δύναμη.

Ἡ κρίση στὴν ΕΔΗΚ κορυφώθηκε τὶς τελευταῖες μέρες μὲ τὶς ἀπίστευτες καὶ ἀνεύθυνες ἐνέργειες κατὰ τῆς ΕΣΔΗΝ. Ἡ πορεία πρὸς τὸ ἀδιέξοδο ἔχει ἐπιταχυνθεῖ μὲ τὴν ἐπιμονὴ νὰ συγκροτηθεῖ «εἰδικὸ ὄργανο» γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῆς ἡγεσίας μὲ οὐσιαστικὸ ἀποκλεισμὸ τῆς βάσης καὶ τῶν ἔγκυρων ἐκπροσώπων τῆς νεολαίας. Βασικὲς ἀρχὲς τοῦ κόμματος παραβιάζονται ἀδιάκοπα γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν παρασκηνιακὲς συνεννοήσεις.

Ἡ ἀνάδειξη τῆς ὁριστικῆς ἡγεσίας προϋποθέτει ἐπανεκτίμηση τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος. Αὐτὰ [illegible] ἔγκυρα νὰ συζητηθοῦν καὶ ἀποφασισθοῦν μόνο σ' ἕνα πανελλαδικὸ συνέδριο μὲ τὴ συμμετοχὴ ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς βουλευτὲς καὶ ὑποψήφιους βουλευτές, ἐκπροσώπων τῶν περιφερειακῶν ὀργανώσεων καθὼς καὶ ἐκπροσώπων τῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων καὶ τῆς ΕΣΔΗΝ. Ἡ ζωτικότητα τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες ὀργάνων καὶ στελεχῶν στὴ διεκδίκηση τοῦ δικαιώματος νὰ μετέχουν στὴ λειτουργία τοῦ κόμματὸς τους, ἀποτελεῖ εὐοίωνο δεῖγμα ὑγείας καὶ σφρίγους στὸ δημόσιο βίο τῆς χώρας.

Ὁ προοδευτικὸς κόσμος ἀξιώνει ἀνασύνταξη καὶ ἀνανέωση τοῦ κόμματος μὲ ἔμφαση στὸν ἰδεολογικὸ προσανατολισμὸ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ δημοκρατικὸ σοσιαλισμό, πρὸς τὴν καθιέρωση δηλαδὴ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων στὶς ἀποφάσεις καὶ στοὺς καρποὺς τῆς προόδου καὶ τὴν πραγματοποίηση τῶν μεγάλων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων. Ὁ μετασχηματισμὸς αὐτὸς τῆς ΕΔΗΚ σὲ ἀντιστοιχία πρὸς τὰ συγγενῆ εὐρωπαϊκὰ κόμματα δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ θὰ δώση σύγχρονο προοδευτικὸ χαρακτήρα κι' εὐρύτατο φάσμα στὴν παράταξη. Θὰ τὴν καταστήσει φορέα ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποὺ καταδικάζουν κάθε μονοκοματία ἢ νοοτροπία κι' ἐπιδιώκουν εὐρύτερη δημοκρατικὴ συνεννόηση γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ὁμαλότητα.

Εἶναι ἀνεπίτρεπτη ἡ συνέχιση τῆς ἀνωμαλίας στὴν ΕΔΗΚ, ἰδιαίτερα ὅταν σωρρεύονται τὰ δύσκολα ἐσωτερικὰ κι' ἐξωτερικὰ μας προβλήματα.

Ἡ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ

Ἔνδειξη ὅτι σκληρύνει τὴν πολιτική του ὁ κ. Καραμανλῆς

Ἐπιδιώκει τὴν πόλωση σὲ βάρος τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος

«ΣΗΜΑ» ΓΙΑ ΕΝΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Καραμανλῆ στὴ Δ. Ε. τῆς «Νέας Δημοκρατίας», προκάλεσε ἔντονες ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἰδιαιτέρως ἐσχολιάσθη τὸ ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ στὸ ὁποῖο εἶπε ὅτι:

«Ἀποτελεῖ νύθευση τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς καὶ ἐμπαιγμὸ τοῦ λαοῦ μας ἡ ἐμφάνιση τῶν ἀντιπάλων μας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν κομμουνιστῶν, ὡς δημοκρατικῆς παρατάξεως. Στὴν πραγματικότητα πρόκειται περὶ λαϊκοῦ μετώπου, ποὺ προωθεῖται ἤδη στὴ βάση, κατὰ τρόπο ἀπρόσκοπτο καὶ ἐπικίνδυνο γιὰ τὴ Δημοκρατία. Καὶ ἐμφανίζονται οἱ ἀντίπαλοί μας ὡς δημοκρατικὴ παράταξη, κατ' ἀντιδιαστολὴ πρὸς τὴν «Νέα Δημοκρατία», ποὺ ἀποκατέστησε ἐν τούτοις, κατωχύρωσε καὶ ἐγγυᾶται τὴ Δημοκρατία στὸν τόπο μας. Καὶ γιὰ νὰ ἐκτιμήσουν οἱ ἀντίπαλοί μας τὴ σημερινὴ Δημοκρατία, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ τὴ συγκρίνουν μὲ τὴν ἀπερίγραπτη δημοκρατία τοῦ 1964—67 ποὺ κατέληξε στὴ δικτατορία».

Σχολιάζων τὴν ὁμιλία τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κ. Καραμανλῆς μονοπωλεῖ τὴν Δημοκρατία καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐκφοβίσει τὸ λαὸ μὲ τὴν ὑπόμνηση τῆς περιόδου 1964—67. Εἶναι σαφὴς ἡ πρόθεσή του. Ἐπιδιώκει τὴν πόλωση. Καὶ τὴν ἐπιδιώκει ὑποσκάπτοντας τὴν ἐθνικὴ ἑνότητα ἀκριβῶς πρὶν συναντηθεῖ μὲ τὸν κ. Ἐτσεβίτ.

Δὲν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμά του. Οἱ ὧρες εἶναι πολὺ κρίσιμες γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὸν λαό, γιὰ νὰ θυσιάσουμε τὰ συμφέροντά τους στὸ βωμὸ κομματικῶν ἐπιδιώξεων».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ κ. ΖΙΓΔΗ

Ὁ πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.ΔΗ.Κ. κ. Ἰ. Ζίγδης προέβη στὶς ἀκόλουθες δηλώσεις.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πάσχει προφανῶς ἀθεράπευτα ἀπὸ τὸ πλέγμα Λουδοβίκου 14ου. Ἔλεγε ὁ Βασιλεύς — Ἥλιος: «Τὸ κράτος εἶμαι ἐγώ». Λέγει ὁ Καῖσαρ Πρωθυπουργός: «Ἡ Δημοκρατία εἶμαι ἐγώ». Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ ὑποφέρει καὶ τὸ πολίτευμα καὶ ἡ χώρα.

Ἐπισείει ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν κίνδυνο λαϊκοῦ μετώπου ὰν ἀποτέλεσμα πολιτικῶν διεργασιῶν στὴ λαϊκὴ βάση τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπισείει δηλαδὴ τὸν κίνδυνο τῆς πολώσεως. Ἀλλὰ ποιός εἶναι ὁ ἀρχιτέκτονας τῆς πολώσεως; Δὲν εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸ νόμο τῆς «παραμορφωτικῆς» ἀναλογικῆς μὲ τὸν ὁποῖο ἔκανε καὶ τὶς τελευταῖες ἐκλογές; Δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἴδιος γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ κλίματος τῆς πολώσεως καὶ μετὰ τὶς ἐκλογές, μὲ τὴ συμπεριφορά του ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἀπέναντι τοῦ μόνου κόμματος ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὸν ἀνασχετικὸ παράγοντα ἐναντίον της, δηλαδὴ τοῦ κόμματος τῆς Ε.ΔΗ.Κ.;

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς στὴν προσπάθειά του νὰ ἐμφανιστεῖ ὅτι αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του ἐκπροσωποῦν τὴν «πολιτικὴ ἀρετὴ» στὴ χώρα, αὐτοχειροτονεῖται Κεντρῶος καὶ προκηρύσσει τὸ κόμμα του ὡς ἐκφραστὴ τῆς Κεντρώας ἰδεολογίας.

Χαιρόμαστε, γιατὶ βλέπει ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς Κεντρώας ἰδεολογίας. Δεχόμαστε τὶς σχετικὲς παρατηρήσεις του ὡς φόρο τιμῆς πρὸς τὴν ἀρετὴ τῶν πολιτικῶν θέσεων ποὺ ἐκφράζουμε. Τὸ πόσον μακρυὰ ὅμως βρίσκεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ τὴν Κεντρώα ἰδεολογία, ἀποδεικνύεται ἀπὸ «τὶς γεμάτες χολὴ παρατηρήσεις» του γιὰ τὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τὸ 1963-65.

Ἀλλὰ οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἐκδήλωση τοῦ αἰσθήματος ἐνοχῆς ποὺ τρέφει ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., σήμερα τῆς «Νέας Δημοκρατίας», καὶ πάντοτε τῆς Δεξιᾶς κ. Κων. Καραμανλῆς, γιὰ τὴν παθιασμένη ἀντιπολίτευση ποὺ ἄσκησε τὸ κόμμα του τότε, γιὰ νὰ ὁδηγήσει τὴ χώρα στὴν ἀποστασία πρῶτα καὶ τὴ δικτατορία κατόπιν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρέπει κάποτε νὰ καταλάβει ὅτι στὸ κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα δὲν μπορεῖ νὰ ἰδιοποιηθεῖ τὸν ρόλο οὔτε τοῦ δασκάλου τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, οὔτε τοῦ δικαστῆ γιὰ τὸν καταλογισμὸ τῶν εὐθυνῶν γιὰ τὶς δοκιμασίες τῆς χώρας. Μόνο ἡγέτες δικτατοριῶν μποροῦν νὰ τὸ κάνουν. Στὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει τὸ συναίσθημα ὅτι τελεῖ συνεχῶς ὑπὸ τὴν κρίση τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κυρίαρχου Λαοῦ. Ἀλλ' ἀτυχῶς, αὐτὸ εἶναι πέραν τῶν ἱκανοτήτων τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος ἀναγοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀναφέρεται ἐπίσης σὲ δηλώσεις του ὁ γραματεὺς τῆς Κ.Ε τοῦ ΚΚΕ, ἐσωτ. κ. Μπ. Δρακόπουλος καὶ τονίζει ὅτι «ἡ ἐπίθεση τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐναντίον τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως στὴν ὁμιλία του κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς Δ.Ε. τῆς «Νέας Δημοκρατίας», δείχνει ὅτι ἡ Κυβέρνηση καὶ τὸ κόμμα ποὺ τὴ στηρίζει, προσπαθοῦν νὰ ξεπεράσουν τὴν κρίση τους σκληραίνοντας τὴ στάση τους ἀπέναντι στοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες καὶ ἐκτείνοντας τὸν ἀντικομμουνιστικὸ τους τόνο, ἐλπίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ καταπτοήσουν τὸν λαό».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Τὸ ΚΚΕ σὲ ἀνακοίνωσή του ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων ὅτι οἱ κομμουνιστὲς δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ διεκδικοῦν ἀπὸ τὴν παράταξη τῆς ὁποίας ἡγεῖται ἡ κ. Καραμανλῆς πιστοποιητικὰ δημοκρατικότητος.

Προστίθεται ὅτι τοὺς κομμουνιστὲς δὲν ἐκφοβίζει ἡ δημοκρατία, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ κ. Καραμανλῆς καὶ ἡ παράταξή του.

Ὅμως τὸ ζήτημα εἶναι ἄλλο: Μὲ τὴν χθεσινὴ τοποθέτησή του ὁ κ. Καραμανλῆς δίνει — ὑποστηρίζει τὸ ΚΚΕ — καινούργιο ἐπίσημο σῆμα γιὰ τὴν ἔνταση τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ, τῆς ἀστικοδημοκρατίας καὶ τῶν μέτρων διώξεως τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων.

Στόχοι του — καταλήγει ἡ ἀνακοίνωση τοῦ ΚΚΕ — εἶναι ὁ ἐκφοβισμὸς τῶν ἐργαζομένων ποὺ διαρκῶς περισσότερο ὀργανώνουν τὴν κοινή τους δράση ἐναντίον τῆς πολιτικῆς λιτότητος καὶ τῶν ὑπερκερδῶν τῶν μονοπωλίων.

ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Στὴν ὁμιλία τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ, ὁ πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.ΔΗ.Κ. κ. Ἰ. Ζίγδης προέβη στὶς ἀκόλουθες δηλώσεις.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πάσχει προφανῶς ἀθεράπευτα ἀπὸ τὸ πλέγμα Λουδοβίκου 14ου. Ἔλεγε ὁ Βασιλεύς — Ἥλιος: «Τὸ κράτος εἶμαι ἐγώ». Λέγει ὁ Καῖσαρ Πρωθυπουργός: «Ἡ Δημοκρατία εἶμαι ἐγώ». Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ ὑποφέρει καὶ τὸ πολίτευμα καὶ ἡ χώρα.

Ἐπισείει ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν κίνδυνο λαϊκοῦ μετώπου ὰν ἀποτέλεσμα πολιτικῶν διεργασιῶν στὴ λαϊκὴ βάση τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπισείει δηλαδὴ τὸν κίνδυνο τῆς πολώσεως. Ἀλλὰ ποιός εἶναι ὁ ἀρχιτέκτονας τῆς πολώσεως; Δὲν εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸ νόμο τῆς «παραμορφωτικῆς» ἀναλογικῆς μὲ τὸν ὁποῖο ἔκανε καὶ τὶς τελευταῖες ἐκλογές; Δὲν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἴδιος γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ κλίματος τῆς πολώσεως καὶ μετὰ τὶς ἐκλογές, μὲ τὴ συμπεριφορά του ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἀπέναντι τοῦ μόνου κόμματος ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὸν ἀνασχετικὸ παράγοντα ἐναντίον της, δηλαδὴ τοῦ κόμματος τῆς Ε.ΔΗ.Κ.;

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς στὴν προσπάθειά του νὰ ἐμφανιστεῖ ὅτι αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του ἐκπροσωποῦν τὴν «πολιτικὴ ἀρετὴ» στὴ χώρα, αὐτοχειροτονεῖται Κεντρῶος καὶ προκηρύσσει τὸ κόμμα του ὡς ἐκφραστὴ τῆς Κεντρώας ἰδεολογίας.

Χαιρόμαστε, γιατὶ βλέπει ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς Κεντρώας ἰδεολογίας. Δεχόμαστε τὶς σχετικὲς παρατηρήσεις του ὡς φόρο τιμῆς πρὸς τὴν ἀρετὴ τῶν πολιτικῶν θέσεων ποὺ ἐκφράζουμε. Τὸ πόσον μακρυὰ ὅμως βρίσκεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ τὴν Κεντρώα ἰδεολογία, ἀποδεικνύεται ἀπὸ «τὶς γεμάτες χολὴ παρατηρήσεις» του γιὰ τὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τὸ 1963-65.

Ἀλλὰ οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἐκδήλωση τοῦ αἰσθήματος ἐνοχῆς ποὺ τρέφει ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., σήμερα τῆς «Νέας Δημοκρατίας», καὶ πάντοτε τῆς Δεξιᾶς κ. Κων. Καραμανλῆς, γιὰ τὴν παθιασμένη ἀντιπολίτευση ποὺ ἄσκησε τὸ κόμμα του τότε, γιὰ νὰ ὁδηγήσει τὴ χώρα στὴν ἀποστασία πρῶτα καὶ τὴ δικτατορία κατόπιν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρέπει κάποτε νὰ καταλάβει ὅτι στὸ κοινοβουλευτικό μας πολίτευμα δὲν μπορεῖ νὰ ἰδιοποιηθεῖ τὸν ρόλο οὔτε τοῦ δασκάλου τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, οὔτε τοῦ δικαστῆ γιὰ τὸν καταλογισμὸ τῶν εὐθυνῶν γιὰ τὶς δοκιμασίες τῆς χώρας. Μόνο ἡγέτες δικτατοριῶν μποροῦν νὰ τὸ κάνουν. Στὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει τὸ συναίσθημα ὅτι τελεῖ συνεχῶς ὑπὸ τὴν κρίση τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κυρίαρχου Λαοῦ. Ἀλλ' ἀτυχῶς, αὐτὸ εἶναι πέραν τῶν ἱκανοτήτων τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἀπέδωσε τὸ διάβημα τοῦ Δημ. Συμβουλίου στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν

Ρύθμιση ἀνταποδοτικῶν τελῶν

ΕΥΝΟΪΚΩΤΕΡΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟ

Πραγματοποιήθηκε χθὲς τὸ μεσημέρι στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν ἐπαφὴ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Σουφλιᾶ μὲ ἐπιτροπὴ ἀπὸ δημοτικοὺς συμβούλους, μὲ ἀντικείμενο τὴ δυσχερῆ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ Δήμου καὶ ἰδιαίτερα τὸ ἄνοιγμα στὰ ἀνταποδοτικὰ τέλη.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς δέχτηκε ὅπως τὰ σημαντικώτερα κονδύλια λειτουργικῶν δαπανῶν ποὺ ἐφέτος ἐπιχειρήθηκε ἡ κάλυψή τους μὲ τὰ ἀνταποδοτικά, ἀντιμετωπισθοῦν καὶ πάλι ἀπὸ τὸ κράτος.

Συγκεκριμένα, δὲν θὰ καλυφθοῦν ἀπὸ ἀνταποδοτικὰ τέλη τὰ ἔξοδα γιὰ τὰ δημοτικὰ λουτρὰ καὶ τὶς θεσπασιανές (κάπου 8 ἑκατομμύρια) καθὼς καὶ ἡ εἰσφορὰ γιὰ τὸν Πανάγιο Τάφο.

Ἐξ ἄλλου, θὰ ἀποδοθοῦν στὸ Δῆμο τὰ τέλη ἀπὸ τὴ στάθμευση τῶν αὐτοκινήτων (κάπου πέντε ἑκατομμύρια).

Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, μιὰ πραγματικὴ κάλυψη τῶν ἀνταποδοτικῶν θὰ μποροῦσε τώρα νὰ γίνει μὲ αὔξηση τῶν τελῶν καθαριότητος μέχρι 35-40 ο/ο καὶ ὄχι 90 ο/ο ὅπως εἶχε ὑποδείξει ἡ Νομαρχία.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. ὑφυπουργὸς ὑποσχέθηκε ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς θὰ ἀποσταλοῦν στὸ Δῆμο τέσσερα ἀκόμη ἑκατομμύρια ἀπὸ τὴν κρατικὴ ἐπιχορήγηση. Ἐὰν ὅμως, τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν δὲν ἔλθει μέχρι τὴν ἡμέρα πληρωμῆς τῶν ἐργαζομένων στὸ προσεχὲς δεκαπενθήμερο, νὰ διευκολυνθῆ ταμειακῶς ὁ Δῆμος ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ «Γλαύκου» καὶ ἀφοῦ θὰ προηγηθῆ ἔγγραφη βεβαίωση τοῦ ὑπουργείου γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἀποστολὴ τῶν 4.000.000 δρχ.

Τὸ θέμα τοῦ «Διαλόγου» γιὰ τὸ «Γλαῦκο» δὲν ἐτέθη πρὸς συζήτηση κατὰ τὴ χθεσινὴ συνάντηση.

Στὴν ἐπιτροπὴ ποὺ πῆγε στὴν Ἀθήνα μετεῖχαν οἱ κ.κ. Καράβολας, Μαρινάκης, Κακογιάννης, Κουρλαμπᾶ, Σταθᾶτος, Πιλάλης, Τουλιᾶτος καὶ Ἀνδρέας Κοῦκος.

Τρεῖς Σουδανοὶ γράφτηκαν μὲ πλαστοὺς τίτλους σὲ Πανεπιστήμιο

ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΠΕ). Ὁ Εἰσαγγελέας κ. Χαράλαμπος Μαγκλάρας ἄσκησε χθὲς τὸ μεσημέρι ποινικὴ δίωξη γιὰ χρήση πλαστοῦ ἐγγράφου ἐναντίον τριῶν νεαρῶν Σουδανῶν σπουδαστῶν, ποὺ πέτυχαν νὰ ἐγγραφοῦν τὸ 1977 σὲ Παγεπιστημιακὲς Σχολὲς τῆς χώρας μας, προσκομίζοντας τίτλους σπουδῶν πο